

et singulas, facta commutatione huiusmodi ab emissorum votorum, etiam iuratorum, observantia absolvere possint et valeant, dicta auctoritate Apostolica et earumdem tenore praesentium, misericorditer in Domino concedimus et indulgemus.

V. Ex Bulla Benedictus Deus, d. d. 25 Decemb. 1750,  
qua iubilaeum extenditur ad universum orbem catholicum.

§. 1... Magna a Nobis spes iure ac merito concepta est eumdem clementissimum Dominum, imploratam votis nostris misericordiam suam Nobis ostensurum, idque demum Ecclesiae suae largiturum fore, quod tam concordibus studiosisque obsecrationibus a se postulari concessit: ut scilicet Ecclesiam ipsam catholicam et regnum Filii sui, per totum terrarum Orbem et sanctitate et amplitudine exaltet; ut cunctis mundum purget erroribus, ut inter christianos principes concordiam et pacem confirmet, universamque Christi sui plebem ab omni mundana adversitate defendens, ad aeternae salutis portum dirigat atque perducat. Quod ut ab eodem Deo Optimo Maximo fidentius petere audeamus, de praedictorum Fratrum Nostrorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium consilio, decrevimus, universos Christifideles, qui ubique locorum et gentium unius fidei communione Nobis iunguntur, in huiusmodi votorum societatem adscire, apertoque largius indulgentiarum thesauro, efficaciter invitare; sperantes fore, ut dum ad id assequendum, animarum suarum maculas per poenitentiam eluendo, se comparabunt, ac pio devotionis affectu ferventes, debitaeque erga Sedem Apostolicam observantiae specimen in hoc ipso praeferentes, iniuncta pietatis et religionis opera exercebunt; et singuli in semetipsis id, quod pro aliis postulabunt, obtineant; et quas pro fratribus preces supplicationesque offerent, eidem bonorum omnium largitori, innocentiae et charitatis suae merito commendent.

§. 2. Itaque de omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri et Pauli Apostolorum eius auctoritate confisi, ex supra ligandi atque solvendi potestate, quam Nobis Dominus, licet indignis, contulit, omnibus et singulis utriusque sexus Christifidelibus, in quocumque mundi parte existentibus et in Apostolice Sedis gratia et obedientia manentibus, etiam iis, qui forsan elapso anno Romam venerunt, ibique, seu alibi, quavis ratione, hoc idem iubilaeum a Nobis concessum adepti sunt, vere poenitentibus et confessis et sacra Communione refectis, qui intra sex menses, a die publicationis praesentium in qualibet dioecesi facienda computandis, ecclesiam ipsius Cathedralem, seu maiorem, aliasque tres eiusdem civitatis, aut loci, sive in illius suburbii existentes, ab Ordinariis locorum, vel eorum Vicariis, aliisve de ipsorum mandato, designandas, semel saltem in die, per quindecim continuos, vel interpolatos dies, sive naturales, sive etiam ecclesiasticos, nimirum a primis Vesperis unius diei, usque ad integrum ipsius subsequentis diei vespertinum crepusculum. devote visitaverint, ibique pro sanctae Matris Ecclesiae exaltatione, haeresum extirpatione, catholicorum Principum concordia et christiani populi salute et tranquillitate, piis ad Deum preces effuderint, ut plenissimam eiusdem anni iubilaei omnium peccatorum suorum indulgentiam, remissionem et veniam semel consequantur, perinde ac si quatuor Basilicas, seu ecclesias, intra et extra Urbem pro consequendo iubilao huiusmodi a Nobis designatas, statutis ad id diebus personaliter visitassent et alia ad hoc requisita adimplevissent, misericorditer in Domino concedimus et impertimur.

§. 3. Navigantes vero et iter agentes, ut, si post elapsos menses huiusmodi, ad sua se domicilia, seu alio ad certam stationem se receperint, suprascriptis peractis et visitata totidem vicibus ecclesia cathedrali, vel maiori, aut parochiali loco eorum domicilii, seu stationis huiusmodi, eamdem indulgentiam consequi possint et valeant: necnon pra-

dictis locorum Ordinariis, ut cum Monialibus, Oblatis, aliisque puellis, aut mulieribus, sive in monasteriorum clausura, sive in aliis religiosis, aut piis domibus et communitatibus vitam ducentibus, Anachoretis quopue et Eremitis ac aliis quibuscumque tam laicis, quam ecclesiasticis personis. saecularibus, vel regularibus, in carcere, aut captivitate existentibus, vel aliqua corporis infirmitate, seu alio quocumque impedimento detentis, quominus supra expressas visitationes exequi possint, super praescriptis huiusmodi visitationibus tantummodo; cum pueris autem, qui nondum ad primam Communionem admissi sint, etiam super Communione huiusmodi dispensare, ac illis omnibus et singulis, sive per se ipsos, sive per eorum earumque Regulares Praelatos, aut Superiores, vel per prudentes confessarios, alia pietatis, charitatis, aut religionis opera, in locum visitationum huiusmodi, seu respective in locum sacramentalis Communionis praedictae, ab ipsis adimplenda praescribere, atque etiam Capitulis, Congregationibus tam saecularium, quam regularium, Sodalitatibus, Confraternitatibus, Universitatibus, seu Collegiis quibuscumque, ecclesias huiusmodi processionaliiter visitantibus, easdem visitationes ad minorem numerum, pro suo prudenti arbitrio, reducere possint, ac valeant, eorumdem tenore praesentium, concedimus pariter et indulgemus.

§. 4. Insuper iisdem Monialibus, earumque Novitiis, ut sibi, ad hunc effectum, confessarium quemcumque ad excipiendas Monialium confessiones ab actuali Ordinario loci, in quo earum monasteria constituta sunt, approbatum; ceteris autem omnibus et singulis utriusque sexus Christifidelibus tam Laicis, quam ecclesiasticis, saecularibus et cajusvis Ordinis, congregationis et instituti, etiam specialiter nominandi,<sup>1)</sup> Regularibus licentiam concedimus et facultatem, ut sibi ad eundem effectum eligere possint quemcumque presbyterum confessarium, tam saecularem, quam

<sup>1)</sup> Cfr. nota pag. 499 posita (v. s. pag. 10).

cuiusvis etiam diversi Ordinis et Instituti regularem, ab actualibus pariter Ordinariis, in quorum civitatibus, dioecesibus et territoriis confessiones huiusmodi excipiendae erunt. ad personarum saecularium confessiones audiendas approbatum, qui intra dictum semestris spatium, illas et illos, qui scilicet praesens iubilaeum consequi sincere et serio statuerint, atque ex hoc animo ipsum lucrandi et reliqua opera ad id lucrandum necessaria adimplendi, ad confessionem apud ipsos peragendam accedant, hac vice et in foro conscientiae dumtaxat, ab excommunicationis suspensionis et aliis ecclesiasticis sententiis et censuris, a iure vel ab homine quavis de causa latis, seu inflictis, etiam Ordinariis locorum ac Nobis et Sedi Apostolicae, etiam in Bulla die Coenae Domini legi solita, seu per alias quacumque Apostolicas Constitutiones quomodocumque reservatis et a sacris canonibus fulminatis; neconon ab omnibus peccatis et excessibus, quantumeumque gravibus et enormibus, etiam iisdem Ordinarii ac Nobis et sedi Apostolicae, ut praefertur, reservatis, iniuncta ipsis poenitentia salutari, aliquis de iure iniungendis, absolvere neconon vota quaecumque, etiam jurata ac Sedi Apostolicae reservata (castitatis, religionis et obligatoriis, quae a tertio acceptata fuerint, seu in quibus agatur de praiejudicio tertii, semper exceptis; neconon poenalibus, quae praeservativa a peccato nuncupatur, nisi commutatio futura iudicetur eiusmodi, ut non minus a peccato committendo refraenet, quam prior voti materia) in alia pia et salutaria opera commutare; et cum poenitentibus huiusmodi in sacris Ordinibus constitutis, etiam Regolaribus, super occulta irregularitate ad exercitium eorumdem Ordinum et ad superiorum assecutionem, ob censorum violationem dumtaxat contracta, dispensare possint et valeant, eadem auctoritate et Apostolicae benignitatis amplitudine concedimus et indulgemur.

§. 5. Non intendimus autem per praesentes super aliqua irregularitate vel publica vel occulta, seu defectu aut nota,

aliave incapacitate aut inhabilitate quoquomodo contractis, dispensare, vel aliquam facultatem tribuere super praemissionis dispensandi, seu habilitandi et in pristinum statum restituendi, etiam in foro conscientiae; neque etiam ulli confessario facultatem absolvendi complicem in quolibet in honesto contra sextum praeceptum peccato; aut complici, confessarium huiusmodi ad effectum praesentium eligendi licentiam impertiri; ut iam in aliis Nostris Litteris incipien. *Sacramentum Poenitentiae*, anno Iucarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo quadragesimo primo, Kalendis Iunii, Pontificatus Nostri anno primo editis, generaliter declaratum fuit; neque demum easdem praesentes iis, qui a Nobis et Apostolica Sede, vel ab aliquo Praelato seu iudice ecclesiastico, nominatim excommunicati, suspensi, interdicti, seu alias in sententias et censuras incidisse declarati, vel publice denuntiati fuerint, nisi intra tempus dictorum sex mensium satisfecerint, et cum partibus, ubi opus fuerint, concordaverint, ullo modo suffragari posse aut debere.

§. 6. Ceterum, si quis post inchoatum, huius iubilaei consequendi animo, praescriptorum operum implementum, morte praeventi, praefinitum visitationum numerum complere nequierint, Nos piae promptaque illorum voluntati benigne favere cupientes, eosdem vere poenitentes et confessos ac sacra Communione refectos, praedictae indulgentiae et remissionis participes perinde fieri volumus ac si praedictas ecclesias diebus praesceiptis reipsa visitassent. Si qui autem, post obtentas, vigore praesentium, absolutiones a censuris, aut votorum commutationes, seu dispensationes praedictas, serium illud ac sincerum, ad id alias requisitum, propositum eiusdem iubilaei lucrandi ac proinde reliqua ad id lucrandum necessaria opera adimplendi, mutaverint, licet propter id ipsum a peccati reatu immunes censeri vix possint, nihilominus huiusmodi absolutiones, commutationes et dispensationes ab ipsis cum praedicta dispositione obtentas, in suo vigore persistere decernimus ac declaramus.

VI. *Ex Bulla Celebrationem d. d. 1 Ianuarii 1751  
de iubilaei extensione.*

§. 10. Eruditioni autem vestrae, Venerabiles Fratres, ignotae non erunt innumerae controversiae, quae inter Morales Theologos agitantur, tum circa confessarium quem quilibet eligere potest iubilaei tempore, ubi huiusmodi electio permittitur in Litteris, quibus iubilaeum ipsum conceditur; tum etiam circa Ordinarium Loci, cuius approbatio necessaria est, ut aliquis in confessarium tunc eligi valeat. Aliqui enim putarunt eligi posse confessarium, etiam qui ab Ordinario poenitentis dumtaxat ad audiendas Confessiones approbatus fuerit. Alii non dubitarunt asserere, Apostolica adesse privilegia quibusdam personis concessa, quorum vigore privilegiati huiusmodi, dummodo semel approbati fuerunt ab aliquo Ordinario Praesule, licet non Ordinario illius loci, in quo Confessiones excipiendae sunt, nihilominus ubique in confessarios eligi possint. Alii subtilius disputantes, dixerunt, derivandam quidem esse approbationem ab Ordinario loci, in quo Confessiones excipiuntur, sed sufficere illam, quam sacerdos aliquando haberit ab eo Praesule, qui Ordinariam iurisdictionem in huiusmodi loco obtainuerit; licet non amplius idem ei loco praesit, vel quia morte sublatus fuerit, vel quia ad alterius Ecclesiae regimen, auctoritate Apostolica, translatus sit. Huiusmodi ratiocinationum commenta ad varias huius S. R. E. Cardinalium Congregationes non semel delata, saepe etiam reprobata fuerunt: nec omiserunt ipsi Romani Pontifices in suis Apostolicis Constitutionibus, eadem contrariis Decretis configere, ut videre est in Bulla rec. mem. Praedecessoris Nostri Clementis Papae X, quae incipit: *Superna*, et in alia fel. record. Innocentii Papae XIII incipiente *Apostolici ministerii*, neconon in Nostra, cuius initium est *Apostolica indulta*, in Bullario Nostro impressa

*tom. I. num. C.* Et quidem in dictis Praedecessorum Constitutionibus apposita fuit derogatio contrariis quibuscumque privilegiis, licet post Tridentinum Concilium forsan concessis; in Nostra vero huiusmodi derogatio extensa fuit ad alia quaelibet privilegia, etiam a diectis Praedecessoribus et a Nobis ipsis ibidem non nominatim expressa. Quoniam vero in praemissis nulla mentio facta fuit de universalii iubilaeo, de quo tunc minime agebatur, ne forte huiusmodi reprobatae sententiae iterum in medium profrentur, hac occasione, qua forsan contendi posset, eas maxime cougruere ampliori Ecclesiae liberalitati, qua, dum toto terrarum Orbe ab ipsis filiis celebratur universale iubilaeum, nonnisi post vigintquinque annos recurrens, spirituales thesauros aperit et poenitentibus largiter applicari desiderat; ideo in hac recenti Constitutione Nostra, quae incipit *Benedictus Deus*, eiusmodi verba inseruimus, per quae omnes contrariae et reprobatae opiniones, etiam praesentis iubilaei tempore exclusae remanent; quae quidem verba, occasione alterius iubilaei sive universalis, sive particularis adhibita, eumdem effectum similiter sunt habitura.

§. 11. Cum autem Nos in hac novissima Constitutione agendo de confessariis, quos Moniales earumque Novitiae eligere poterunt, facultatem eisdem concesserimus eligendi confessarium quemcumque ad excipiendas Monialium confessiones ab actuali Ordinario loci, in quo earum monasteria constituta sunt, approbatum, quae verba superius etiam in hisce Litteris recitata fuerunt; quaesitum est ab aliquibus an liceat Monialibus hac occasione in confessarium eligere eiusmodi presbyterum, quem Ordinarius, non quidem peculiariter pro earum monasterio, sed pro aliquo alio approbaverit. Super quo Nos animadvertisentes, quod si Monialibus necesse esset confessarium pro earum dumtaxat monasterio approbatum eligere, frustraneum fere remaneret privilegium hoc tempore eisdem concessum; facile adducti sumus, ut

declaremus, licere Monialibus earumque Novitiis, in hoc praesenti iubileo, ad effectum eiusdem iubilaei consequendi, confessarium eligere, ab actuali Ordinario loci, etiam pro alio monasterio, vel pro Monialibus in genere approbatum, nec umquam ob demerita expresse reprobatum; quum Nos non magis ab opinionibus laxis, quam ab iis, quae nimium et intolerabilem rigorem inducunt; alienos Nos esse profiteamur.

§. 12. Et haec quidem Vobis, Venerabiles Fratres, hac Nostra encyclica Epistola exponere opportunum duximus. Reliqua vero a singulis vestrum, in propria cuiusque civitate ac dioecesi sunt peragenda. Curandum scilicet est ab unoquoque vestrum, assiduisque precibus et hortationibus adnitendum, ut populus regimini vestro commissus, ad peccata sua sincero corde, plenaque voluntate detestanda adducatur, ac per sacramentalem confessionem rite ac pie peractam ad consequendum iubilaei fructum sese disponat. Sane si indictio iubilaei ita fiet per dioeceses, ut nullis ante publicis precibus divinae opis auxilium exoretur, ut neque pastoris voce, neque scripto ad poenitentiam populus excitetur, si, praeviis opportunitis institutionibus, christiana plebs non edocebitur, qua ratione fructuosam peccatorum confessionem peragere debeat, nec de confessionis generalis utilitate, atque etiam certis in casibus de illius necessitate, admonebitur, si denique sacerdotes confessarii competentem animarum vulneribus medicinam afferre non satagent; valde veremur, quod sine lacrymis scribere aut cogitare non possumus, ne iubilaei celebratio inani specie animos detineat, at nihil solidi fructus reipsa in populis operetur. Nos equidem, dum pro certo confidimus, complures peccatores in iniquitatibus antea demersos, elapsi anni sancti decursu, per infinitam Dei Nostri misericordiam, e coeno emersisse, plurimosque fideles sacri iubilaei fructum percepisse, hoc simul persuasum habemus, id maxime referendum esse coelesti illi divinae lucis radio, quo permoti fuimus, tum ad

excitandum singulorum Episcoporum zelum, ut in suis qui-que dioecesibus eos, qui Romanum iter aggressuri erant, praedictis mediis ad iubilaei perceptionem preepararent; tum etiam ad agendum in Urbe ea omnia, quae et anno preecedenti et ipso anno sancto iubilaei egimus et per alios fieri curavimus, ut opportunis instructionibus et admonitionibus ad veram poenitentiam disponerentur omnes, et ad eam peragendam excitarentur <sup>1)</sup>.

II.

**Summarium indulgentiarum et gratiarum**

*confratribus Beata Virginis Mariae de Monte Carmelo  
a Summis Pontificibus concessarum.*

*Indulgentia plenaria* sub conditione sacramentaliter confitendi, SS. Eucharistiam sumendi, et preces fundendi pro christianorum principum concordia, haeresum extirpatione, sanctaeque Matris Ecclesiae exaltatione:

1. Die illa, qua quis recipiendo habitum, Confraternitatem ingreditur. (Paul. V. *Cum certas*, 30 Oct. 1606).
2. In festo principali Commemorationis B. V. Mariae de Monte Carmelo die 16 Iulii, vel Dominica immediate sequenti, aut alia eiusdem mensis iuxta locorum consuetudinem. (*Ibid.*)
3. In mortis articulo, Poenitentiae et Eucharistiae Sacramentis susceptis, ad devotam SS. nominis Iesu invocationem ore, si fieri potest, sin autem corde. (*Ibid.*)

<sup>1)</sup> Nota. — Advertendum est quod post Litteras circulares S. U. I. die 25 Iunii 1885, in quibus dicitur quod "SS. D. N. Leo Papa XIII. hasce Litteras dandas iussit quibus... notum fieret.... simulque statui et declarari dispensationes matrimoniales posthac concedendas, etiamsi copula incestuosa vel consilium et intentio per eam facilius dispensationem impetrandi reticita fuerint, validas futuras...", (*Acta S. Sedis XVIII* pag. 207) regula quae continetur sub n. 14 (pag. 12) non videtur amplius locum habere.

4. In una Dominica cuiusvis mensis, interessendo processioni per Confraternitatem de Ordinarii loci licentia facienda. (*Idem Piorum hominum*, 3 Aug. 1609, et *Alias volentes*, 19 Jul. 1614).

5. Iis, qui praedictae processioni commode assistere non valent, si capellam respectivae Confraternitatis devote visitaverint. (Clem. X. *Commissae Nobis*, 8 Maii 1673).

6. Infirmis, captiuis et peregrinis, qui huiusmodi capellam dicta Dominica visitare nequierint, si Officium parvum B. Mariae Virginis, aut quinquages *Pater* et *Ave* recitavissent, et saltem contriti fuerint cum proposito confitendi, et S. Communionem recipiendi quamprimum potuerint, quod adimplere omnino tenentur. (Clem. X. *Bulla nuper citata*).

*Indulgentiae partiales.* 1. *Indulgentia 5 annorum et totidem quadragenarum.* Semel in mense, si poenitentes et confessi SS. Eucharistiae Sacramentum sumpserint, et pro christianorum principum concordia, haeresum extirpatione, et sanctae Matris Ecclesiae exaltatione oraverint. (Paul. V. *Cum certas* supra cit.).

2. *Item comitando SS. Sacramentum*, dum ad infirmos defertur, cum candela accensa, et pro iisdem piis ad Deum preces fundendo. (*Ibid.*)

3. *Indulgentia 3 annorum et totidem quadragenarum.* In qualibet ex festivitatibus B. Mariae Virginis, quae celebrantur ab universa Ecclesia, confitendo, et SS. Eucharistiam sumendo in ecclesia vel capella Confraternitatis, et ut supra orando. (*Ibid.*)

4. *Indulgentia 100 dierum.* Corpora defunctorum tam confratrum et consororum, quam aliorum ad sepulturam associando, ac pro eorum animabus Deum exorando. Officium parvum B. Mariae Virginis devote recitando. Assistendo Missis aliquis divinis Officiis in ecclesia vel capella Confraternitatis. Pauperes hospitio recipiendo, aut eis in eorum necessitatibus vel periculo peccandi existentibus auxilium ferendo. Pacem cum inimicis propriis, vel alienis compo-

nendo. Devium aliquem ad viam salutis reducendo. Ignorantes Dei praecepta et ea, quae sunt ad salutem, edocendo, aut aliud quodcumque pietatis vel charitatis opus exercendo. (*Ibid.*).

Omnes et singulae indulgentiae praedictae per Paul. V. concessae animabus Purgatorii per modum suffragii possunt applicari. (*Clem. X. Crm sicut accepimus*, 2 Ian. 1672).

*Gratiae nuper concessae*<sup>1)</sup>. 1. Omnes confratres et consorores, si in locis versantur, ubi nulla Carmelitani Ordinis reperiatur ecclesia, omnes indulgentias ab Apostolica Sede eiusdem Ordinis ecclesiis concessas lucrari possunt, si vere poenitentes et confessi, ac sacra Communione refecti, respectivam parochiale ecclesiam statis diebus devote visitaverint, ac reliqua iniuncta pietatis opera rite in Domino praestiterint. (*Pii IX. Brev. 15 Ian. 1855*).

2. Omnes et singulae Missae, quae in suffragium celebrantur confratrum et consorum, eodem gaudent privilegio, ac si in altari privilegiato celebratae fuissent. (*S. C. Indulg. 22 Jun. 1865*),

*Aliae gratiae*. Privilegium vulgo dictum *Sabbatinum*, a Summis Pontificibus Ioan. XXII. Bulla *Sic mihi*, 3 Mart. 1322; Clemente VII. *Ex Clementi*, 12 Aug. 1530; S. Pio V. *Superna dispositione*, 18 Febr. 1566; Greg. XIII. *Ut laudes*, 18 Septemb. 1577, aliasque approbatum et confirmatum, necnon a S. Romana et Universalis Inquisitione sub Paulo V, die 20 Ian. 1613, decreto tenoris sequentis:

"Patribus Carmelitanis permittitur praedicare, quod populus christianus possit pie credere de adiutorio animarum fratrum et confratrum Sodalitatis Beatissimae Virginis de Monte Carmelo, videlicet Beatissimam Virginem animas fra-

<sup>1)</sup> *Gratiae olim concessae*, praeter promissiones Beati Simoni Stock a SS. Virgine factas, sunt: 1. Indulgentiae personales praedictae; 2. Participatio omnium bonorum spiritualium N. Ordinis ex Bulla Clem. VII. *Ex Clementi*, 12 Augusti 1530; 3. Facultas in articulo mortis recipiendi absolutionem generalem cum plenaria indulgentia etc., ut supra.

trum et confratrum in charitate decedentium, qui in vita habitum gestaverint et castitatem pro suo statu coluerint, Officiumque parvum recitaverint, vel si recitare nesciant, Ecclesiae ieiunia observaverint, et feria quarta et Sabbato a carnis abstinuerint (nisi in is diebus Nativitatis Domini festum inciderit), suis intercessionibus continuis, piisque suffragiis et meritis ac speciali protectione, post eorum transitum, praecipue in die Sabbati, qui dies ab Ecclesia eidem Beatissimae Virgini dicatum est, adiuturam. ,

Aliae multae indulgentiae, quae brevitatis causa omittuntur, in Summario indulgentiarum Bullarii Ordinis part. 2. pag. 600 continentur<sup>1)</sup>.

*Decretum. Hoc Summarium rite recognitum, et authenticis documentis, revisorum iudicio, conforme repertum, imprimi posse, et ubique promulgari permittitur. Datum Romae ex Secretaria Sacrae Congregationis Indulgentiarum die 1 Decembris 1866.*

Ant. M. Card. PANEBIANCO Praef.  
Philippus Can. Cossa Substit.

(*Rescripta authentica* pag. 473).

<sup>1)</sup> *Obligationes confratrum ad supradicta consequenda*: 1. Ut quis sacram scapulare a sacerdote deputato cum solitis caeremoniis recipiat.

2. Ut illud semper super humeros portet; et si fuerit attritum, aliud sive benedictum, sive non benedictum absque alia nova caeremonia assumendum est.

*Obligationes particulares pro consequendo privilegio Bullae Sabbatinae*:  
1. Ut servetur castitas secundum proprium statum.

2. Ut scientes legere, quotidie recitent Officium parvum B. Mariae Virginis in Breviario Romano appositum; nescientes vero legere, Ecclesiae ieiunia obseruant, ac diebus Mercurii et Sabbati abstineant ab esu carnium, excepto die Natalis Domini. Ob iustum tamen causam confessarius; habens specialem facultatem, in aliud pium opus commutare potest.

*Nota*. — Ex variis summaris Confraternitatum retulimos solummodo hoc ob adnexum privilegium. *Bullae Sabbatinae*.

III.

**Summarium indulgentiarum et spiritualium gratiarum**

*quibus ecclesiae... sacrosanctae Vaticanae Basilicae aggregatae  
Apostolica auctoritate ditantur.*

*(Ex Benedicti XIV Constit. Ad honorandam  
d. d. 6 Kal. April. 1752).*

... §. 45. Animo perpendentes, ex praeteritorum temporum monumentis constare, praedictae Vaticanae Basilicae Capitulum et Canonicos, Apostolicis procul dubio indulxit munitos, indulgentias ac peccatorum seu poenarum remissiones et relaxations aliasque spirituales gratias ex Apostolica Romanorum Pontificum liberalitate eidem Basilicae, videlicet eamdem visitantibus, ibique divinam Maiestatem orantibus et venerantibus concessas aliis quoque per orbem ecclesiarum quoquo modo sibi unitis aut subiectis communicare et ad eas extendere consuevisse; Nos huiusmodi facultatem, qua etiam dilecti filii tam Capitulum et Canonici S. Ioannis in Laterano, quam Capitulum et Canonici S. Mariae Maioris, Patriarchalium Urbis ecclesiarum ex Apostolicis privilegiis actu vigentibus gaudere dignoscuntur, praedictorum quoque Vaticanae Basilicae Capituli et Canonicorum favore innovare ac etiam ex integro praesentium tenore concedere et elargiri decrevimus. Itaque motu proprio et ex certa scientia eisdem Capitulo et Canonicis quacumque ecclesias, capellas, altaria, oratoria, confraternitates, hospitalia aliaque pia loca tam erecta quam erigenda, et tam in locis ipsius Basilicae ac eorumdem Capituli et Canonicorum, quam etiam in aliis civitatibus et locis quorumcumque Ordinariorum iurisdictioni subiectis existentia, ipsi Vaticanae Basilicae aggregandi et ad spiritualium dumtaxat eiusdem Basilicae privilegiorum societatem et

communicationem admittendi et recipiendi, ita, ut in vim huiusmodi aggregationis et receptionis infrascriptarum indulgentiarum et relaxationum thesauri ad ipsas ecclesias, capellas, altaria aliaque praemissa ex Nostra et Apostolicae Sedis auctoritate ampliati et extensi censeantur, amplam et liberam facultatem sub infrascriptis tamen conditionibus, et non alias, praesentium serie concedimus et impertimur. Volumus nimirum, ut in singulis civitatibus, oppidis vel locis unam dumtaxat ex huiusmodi ecclesiis seu capellis, altaribus, oratoriis, confraternitatibus, hospitalibus aliisque locis piis quomodocumque nuncupatis huiusmodi aggregationis et communicationis munere ditare possint; dummodo ecclesia aut oratorium sic aggregandum, seu illa ecclesia, in qua capella vel altare praedictum extiterit, etiamsi alias eorumdem Capituli et Canonicorum iurisdictioni subesse dignoscatur, ecclesia conventionalis Regularium aut Monialium non sit; nec ecclesia, capella, altare, oratorium, pius locus aut confraternitas huiusmodi ulli alteri ecclesiae aut ulli Ordini, Religioni, Instituto, Archiconfraternitati et Congregationi, a qua indulgentiarum communicationem seu participationem pro omnibus Christifidelibus ecclesiam ipsam seu oratorium visitantibus obtineat, aggregata sit aut subiecta, et dummodo Ordinarii loci expressus ad id consensus accedat, eiusdemque Ordinarii testimonialibus litteris huiusmodi ecclesiae, capellae, altaria, seu oratorii celebritas vel confraternitatis aut loci pii institutum et christiana pietatis et charitatis officia, quae exercere consuevit, apud eosdem Capitulum et Canonicos commendentur. Neque vero per huiusmodi aggregationes et receptiones ullum omnino praeiudicium seu imminutio eorumdem Ordinariorum iurisdictioni irrogari, vel aliqua eisdem ecclesiis aut locis piis aliisque praemissis exemptio, seu dictis Capitulo et Canonicis in easdem ecclesias vel loca pia aliaque praemissa, seu in personas illarum illorumque regimini, administrationi aut servitiis deputatas ullum omnino iurisdictionis et

auctoritatis genus acquiri, seu respective augeri censeatur. Facultatem tamen indulgendi, prout alias in certis casibus ab Apostolica Sede benigne indulgeri consuevit, ut in una eademque civitate aut oppido, duabus ecclesiis seu capellis, vel altaribus, oratoriis, confraternitatibus aut locis piis, ubi speciales id generis circumstantiae suadeant, huiusmodi indulgentiarum communicatio a dictis Capitulo et Canonicis concedi possit, Congregationi Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Indulgentiis et S. Reliquiis praesitae per praesentes perpetuo tribuimus et imperlinur.

§. 46. Nos autem omnibus utriusque sexus Christifidelibus, qui huiusmodi ecclesias, capellas, oratoria seu altaria eidem Vaticanae Basilicae, servatis ut supra servandis, aggregata in Epiphania D. N. Iesu Christi ac Dominicae Pentecostes et Natalis Sanctorum Apostolorum Petri et Pauli, ac Dedicationis ipsius Vaticanae Basilicae diebus festis a primis vesperis usque ad occasum solis dierum huiusmodi, necnon in una ex sextis feriis mensis Martii vere poenitentes et confessi ac S. Communione refecti devote visitaverint, ibique pro sanctae Matris Ecclesiae exaltatione, haeresum extirpatione et christianorum principum concordia pias ad Deum preces effuderint, quolibet ex diebus praedictis plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem misericorditer in Domino concedimus et impertimur. Iis vero, qui in Natalitiis Sanctorum Apostolorum Andreae, germani fratri eiusdem beati Petri necnon Simonis et Iudae, quorum corpora in dicta Vaticana Basilica requiescunt, et in utraque Cathedra, necnon in die octava Natalis eiusdem beati Petri ac in festo ipsius Vinculorum, item in Commemoratione S. Pauli Apostoli et in eiusdem Conversione, ac in festo S. Marci Evangelistae, necnon in reliquis sextis feriis mensis Martii, quibus nimirum ad sacra Dominicæ Passionis monumenta, quae in dicta Basilica asservantur, pie veneranda totius Urbis devotione concurrit, vere poenitentes et confessi praemissa peregerint, septem annos et

totidem quadragenas: qui autem illas et illa a die festo Ascensionis D. N. Iesu Christi usque ad Kalendas Augusti, quo tempore ipsa Vaticana Basilica in honorem sanctorum Martyrum, quorum corpora magno numero in ea condita sunt, assiduo Christifidelium concursu frequentatur, vere poenitentes et cum proposito saltem confitendi visitaverint, ibique ut supra, oraverint, singulis diebus, quibus id egerint, quatuor annos et totidem quadragenas, in reliquis autem singulis anni diebus centum dies de iniunctis eis seu alias debitissimis poenitentiis in forma Ecclesiae consueta relaxamus.

§. 47. Denique ut ii, qui in diebus Stationum eiusdem Vaticanae Basilicae in Missali Romano descriptis, nimirum Dominica III. Adventus, omnibus Sabbatis Quatuor Temporum, in Epiphania Domini, Dominica Quinquagesimae, Dominica Passionis, feria II. Resurrectionis Domini, in festo S. Marci Evangelistae, feria IV. Rogationum, in festo Ascensionis D. N. Iesu Christi, ac Dominica Pentecostes aliquam ex dictis ecclesiis seu capellis, aliisque superius expressis, cum dicto poenitentiae affectu et confessionis proposito visitaverint, ibique, ut praefertur, oraverint, indulgentias stationales, quas visitantes dictam Vaticanam Basilicam iisdem diebus consequuntur; qui vero duodecim vicibus in quolibet anno, totidem nempe diebus ab Ordinario loci semel tantum designandis septem altaria in qualibet ex dictis aggregatis ecclesiis ab Ordinario similiter designanda, ut praefertur, dispositi ac Deum orantes visitaverint, easdem quoque indulgentias, quae visitantibus septem designata altaria in eadem Basilica existentia concessae sunt, ipsi quoque, perinde ac si Basilicam ipsam, seu respective altaria hujusmodi in ea sita personaliter visitarent, consequi possint et vsleant, similiter concedimus et indulgemus.

§. 48. Volumus autem, ut hujusmodi indulgentiae et gratiae spirituales dictis aggregatis seu aggregandis ecclesiis, capellis, altaribus, oratoriis, hospitalibus, confraterni-